

ΧΡΥΣΗΙΑ ΔΗΜΟΥΛΙΔΟΥ

Όταν
τα
αστέρια
ραγίζουν

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Όταν τα αστέρια ραγίζουν**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρυσήδα Δημουλίδου
ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Μαρία Μπανούση
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά

© Χρυσήδα Δημουλίδου, 1999, 2018
© Φωτογραφίας εξωφύλλου: CoffeeAndMilk/Getty Images
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

Πρώτη έκδοση: Εκδόσεις Λιβάνη, 1999 με τον τίτλο
«Το βάλς των πορσελάνινων άστρων»
Δεύτερη έκδοση: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.,
Ιανουάριος 2018, 6.000 αντίτυπα

Έντυπη έκδοση ISBN 978-618-01-2407-1
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2408-8

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece
Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr
www.psychogios.gr • http://blog.psychogios.gr

© Χρυσήδα Δημουλίδου, 1999, 2018
/© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

ΧΡΥΣΗΙΔΑ ΔΗΜΟΥΛΙΔΟΥ

Όταν
τα,
αστέρια
ραγίζουν

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Ένα κομμάτι ουρανού, Λιβάνης, 2007

Για παιδιά

Ο Πρασινοπασχαλιάς, Λιβάνης, 2005

Η φαντασμένη τριανταφυλλιά, Λιβάνης, 2005

Το αστεράκι που έπεσε στη γη, Λιβάνης, 2007

Η μαργαριταρένια πολιτεία, Λιβάνης, 2007

Χαρούλης, το χελιδόνι του χειμώνα, Διάπλαση, 2013

Η επίθεση της Σφήκας, Διάπλαση, 2014

Ένα ευτυχημένο βασίλειο, Διάπλαση, 2014

Οι λαμπάδες που επαναστάτησαν, Διάπλαση, 2014

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορούν:

Το σταυροδρόμι των ψυχών, 2009

Πόσο κοστίζει η βροχή;, 2010

Μερσέντες Χιλ, 2010

Ο λύκος της μοναξιάς, 2011

Οι αγγελιαφόροι του πεπρωμένου, 2011

Οι τρεις υποσχέσεις, 2012

Το σπίτι των σκιών, 2013

Το κελάρι της ντροπής, 2014

Τα δάκρυα του Θεού, 2015

Το μάτι του βοριά, 2015

Μάντεψε ποιος θα φύγει απόψε, 2015

Η γυναίκα της σοφίτας, 2015

Ο γιος της βροχής, 2015

Οι δαίμονες δεν έχουν όνομα, 2016

Μην πυροβολείτε τη νύφη, 2016

Η σκοτεινή πλευρά του ήλιου, 2016

Το φίλι του δράκον, 2016

Χιόνι στη φωτιά, 2017

Έρωτας σε λάθος χρόνο, 2017

Άντρες; Ευχαριστώ, δε θα πάρω!, 2017

Επιστροφή στον Παράδεισο, 2017

Προδομένο φεγγάρι, 2018

Για παιδιά

Ο Ελληνούλης, το χάρτινο καρabάκι, 2011

Μπόνγκ, το θαρραλέο αεροπλανάκι, 2012

© Χρυσήδα Δημουλίδου, 1999, 2018

/© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2018

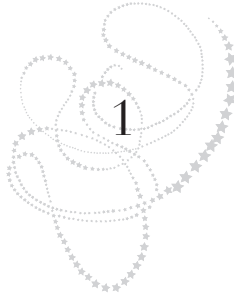
Τα αγαθά της ζωής είναι τρία: υγεία, ελευθερία και φιλία.

Αυτό μου το δίδαξε ένας απλός, ταπεινός και τίμιος άνθρωπος, ο μοναδικός που μου πρόσφερε πάντα χωρίς να ζητήσει ποτέ τίποτα.

*Το βιβλίο αυτό είναι αφιερωμένο σε αυτό τον άνθρωπο:
στη μητέρα μου.*

«Ο δρόμος της δόξας είναι στρωμένος με τριαντάφυλλα. Αλίμονο, όμως, σε αυτόν που θα τον περπατήσει ξυπόλυτος».

ΧΡΥΣΗΙΔΑ ΔΗΜΟΥΛΙΔΟΥ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΡΑΣΜΑΝΗΣ ΑΦΗΣΕ το μολύβι του να κυλήσει άψυχα πάνω στο φύλλο χαρτιού με το μισοτελειωμένο σχέδιο. Έφερε το χέρι του στο κεφάλι και πέρασε τα δάχτυλά του ανάμεσα στα μαλλιά του, που είχαν αρχίσει να αραιώνουν επικίνδυνα. Ακούμπησε την πλάτη του στην αναπαυτική καρέκλα και κοίταξε στον καθρέφτη που βρισκόταν ακριβώς απέναντί του. Η εικόνα του του έστελνε αποθαρρυντικά μηνύματα. Ο αδυσώπητος χρόνος παραήταν σκληρός για το άλλοτε όμορφο πρόσωπό του.

Σκέφτηκε τον Αργύρη. Είχε να πάρει τηλέφωνο κάπου δύο βδομάδες. Εδώ κι έναν χρόνο, από τότε που τον είχε γνωρίσει, ο Αργύρης πηγαινοερχόταν στο σπίτι του σχεδόν καθημερινά. Τον είχε δει ένα μεσημέρι στην πλατεία Κολωνακίου και από εκείνη τη στιγμή, θαρρείς, όλο το ενδιαφέρον του επικεντρώθηκε σε αυτό το πρόσωπο. Δεν ήταν δύσκολο να τον προσεγγίσει. Ο Ρασμάνης ήταν ένας από τους γνωστότερους σχεδιαστές μόδας τα τελευταία τριάντα χρόνια. Δεν υπήρχε περιοδικό που να μην παρουσίαζε τις δημιουργίες του, εκπομπή που να μην ανέφερε το όνομά του.

Από τότε που πρωτοξεκίνησε, παιδάκι σχεδόν,

η επιτυχία τον ακολουθούσε πάντα. Εκείνα τα χρόνια τα ονόματα στον χώρο της μόδας ήταν ελάχιστα. Εκτός, όμως, από το έμφυτο ταλέντο του, είχε και τύχη. Μπήκε δυναμικά μέσα στο κύκλωμα, με πρωτοποριακά σχέδια, χρησιμοποίησε φωτεινά χρώματα και ο χώρος έλαμψε από κάτι καινούργιο. Γρήγορα πήρε την ανιούσα και μέσα στα επόμενα δέκα χρόνια αναδείχτηκε σε πρώτο όνομα. Απέκτησε δύναμη, χρήματα και γνωριμίες, κυκλοφόρησε στα πιο λαμπρά σαλόνια και συναναστράφηκε με τα πιο γνωστά ονόματα. Τα απέκτησε όλα. Όλα, εκτός από την αγάπη.

Ο Άγγελος είχε κι αυτός τις αδυναμίες του. Όταν ερωτευόταν, έχανε κάθε λογική. Δινόταν με πάθος σε ανθρώπους που δεν άξιζαν ούτε ένα βλέμμα του. Τον έλκυαν τα νεαρά αγόρια από την επαρχία ή από τα πιο απόμερα μέρη της Αθήνας, που δεν είχαν μόρφωση ούτε καλλιέργεια ούτε ηθική και, φυσικά, ούτε χρήματα. Κι όταν αυτά τα πεινασμένα για αναγνώριση αγρίμια χόρταιναν από τη δόξα κι από τα λεφτά που τους πρόσφερε, τότε τον άφηναν ξαφνικά μόνο, όπως ξαφνικά είχαν μπει στη ζωή του.

Κοίταξε το ρολόι του. Η ώρα πλησίαζε εννέα το βράδυ. Σε λίγο θα ερχόταν η Ζανίν. Η Ζανίν Μαρμαρά, ένα άγνωστο μοντέλο της σειράς για τρία ολόκληρα χρόνια, είχε κερδίσει πριν από έναν μήνα τον τίτλο της Σταρ Ελλάς κι από τότε έγινε η αγαπημένη μούσα του Άγγελου. Έτσι γινόταν πάντα. Κάθε φορά

που μια καινούργια κοπέλα κέρδιζε τον τίτλο, ο Άγγελος την έπαιρνε υπό την προστασία του μέχρι την επόμενη χρονιά, όπου μια άλλη θα καθόταν στον θρόνο της ομορφιάς.

Η καινούργια βασίλισσα γινόταν και η βασίλισσα της πασαρέλας, ανεβάζοντας έτσι το ενδιαφέρον του κοινού, που, αγόρταγο όπως πάντα για νέες εντυπώσεις, περίμενε υπομονετικά το θύμα του για να το κατασπαράξει. «Ποπό, πόση κυτταρίτιδα έχει αυτή!», «Μα είναι κοντή», «Δεν έχει μέση». Αυτό ήταν κάτι που το εκμεταλλευόταν ο Ρασμάνης. Οι καιροί δεν άφηναν περιθώρια για συναισθηματισμούς – είχαν σκληρύνει πολύ οι άνθρωποι. Για να δώσει έπρεπε πρώτα να πάρει – πάντοτε και παντού. Πάντοτε, εκτός από εκείνον με τον οποίο ήταν ερωτευμένος. Τότε μόνο έδινε συνεχώς χωρίς να περιμένει τίποτα, εκτός από τις στιγμές που θα ένιωθε τον εραστή του γυμνό δίπλα του να τρυγάει από αυτόν τις χαρές του έρωτα. Ζούσε ακριβώς γι' αυτές τις μοναδικές στιγμές – και το πλήρωνε ακριβά...

Η ΖΑΝΙΝ ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΕ τον ταξιτζή να βιαστεί. Το ραντεβού της με τον Ρασμάνη ήταν στις εννέα και μισή και η ώρα ήταν ήδη εννέα και είκοσι. Καθυστέρησε πολύ μέχρι να στεγνώσει τα πυκνά μαύρα μαλλιά της και να μακιγιαριστεί προσεκτικά. Δεν ήταν και τυχαίο πράγμα να σε προσκαλεί ο μεγαλύτερος σχεδιαστής της χώρας στο σπίτι του για να συζητήσετε την εμφάνισή σου ως τοπ μόντελ στην επίδειξή του τον επόμενο μήνα.

Της πήρε χρόνο για να διαλέξει τι θα φορέσει. Τελικά προτίμησε ένα απλό στενό μακό φόρεμα. Η μάνα της μπήκε στο δωμάτιο με την ποδιά γύρω από τη μέση της και με τα μπικουτί στο κεφάλι. Έμοιαζε με Αλβανίδα αγρότισσα. Η Ζανίν ντραύπηκε για τη σκέψη της. Ήταν η μάνα της στο κάτω κάτω. Πατέρα δεν είχε. Ήταν οικοδόμος και τον είχαν χάσει πριν από χρόνια, όταν έπεσε από τη σκαλωσιά του τέταρτου ορόφου μιας πολυκατοικίας τη στιγμή που προσπαθούσε να στερεώσει μια γύψινη διακόσμηση. Έμειναν με τη μάνα της μόνες και έρημες. Ευτυχώς που τους άφησε το σπίτι, ένα τριάρι εβδομήντα πέντε τετραγωνικών στον Κορυδαλλό – εκεί δίπλα στις φυλακές. Έβλεπε

τους φυλακισμένους από το μικρό μπαλκόνι του σαλονιού τους κι αισθανόταν το ίδιο φυλακισμένη και η ίδια. Δεν της άρεσε η γειτονιά της. Ήθελε να δραπετεύσει, να φύγει, να νιώσει ελεύθερη.

Ήταν δεν ήταν δεκαεφτά χρόνων, όταν την πήγε βόλτα ο Μιχάλης, το αγόρι της, στην Κηφισιά. Τα έχασε με την πολυτέλεια που αντίκρισε γύρω της: τα σπίτια με τους κήπους, τα πολυτελή αυτοκίνητα, τις καλοντυμένες κυρίες. Ζήληψε όσο δεν είχε ζηλέψει ποτέ στη ζωή της. Ντραπήκε για τη φτώχεια της και για το σπίτι όπου ζούσε. Είχε να βαφτεί χρόνια και, όσο κι αν η μάνα της προσπαθούσε να πλύνει τους τοίχους, η βρόμα δεν έφευγε με τίποτα, λες κι είχε κολλήσει πάνω τους. Ήθελε κι αυτή να ζει σε ένα όμορφο σπίτι σαν αυτά που είδε, να είναι καλοντυμένη. Πού να βρεθούν όμως τα λεφτά... Ίσα ίσα για το φαγητό και για το σχολείο έφταναν αυτά που κέρδιζε η μάνα της καθαρίζοντας σκάλες.

Ήταν μόλις δεκάξι χρόνων, όταν ψήλωσε απότομα. Το στήθος της γέμισε κι εκεί όπου νωρίτερα ήταν πλάκα φύτεωσαν δύο ολοστρόγγυλες μπάλες έτοιμες να εκραγούν. Κάτω από τα ελαφριά μπλουζάκια μπορούσες να ξεχωρίσεις τις τσιτωμένες ρώγες να πετάγονται με αναίδεια. Δεν υπήρχε άντρας στον Κορυδαλλό που να μην είχε καρφώσει το βλέμμα του πάνω τους. Οι γοφοί της στρογγύλεψαν και το λουλουδι άνοιξε για τα καλά. Ήταν τότε που της μπήκε η ιδέα να γίνει μοντέλο. Τι παραπάνω είχαν δηλαδή αυτές που

έβγαιναν στα περιοδικά και στην τηλεόραση; Η Ζα-
νίν άξιζε περισσότερο.

Ένα πρωί το πήρε απόφαση. Δεν πήγε στο σχολείο. Πήρε το λεωφορείο και κατέβηκε στην Αθήνα. Είχε τη διεύθυνση μιας σχολής φωτομοντέλων στο Κολωνάκι. Στάθηκε για ώρα έξω από το κτίριο αναποφάσιστη. Κι αν γελούσαν μαζί της; Αν είχε άδικο; Είδε μια κοπέλα γεμάτη σπυριά να περνά από δίπλα της. Το πρόσωπό της της ήταν γνωστό. Μετά θυμήθηκε: την είχε δει στο καινούργιο διαφημιστικό σποτ με το σαμπουάν. Πόσο διαφορετική φαινόταν... Ούτε καν ωραία μαλλιά είχε. Κι όμως, στην τηλεόραση έδειχναν πενταπλάσια σε όγκο... Αμ, το δέρμα της; Έλαμπε από ομορφιά, ακόμα και κάτω από τις σαπουνάδες.

Τότε προχώρησε αποφασιστικά και χτύπησε την πόρ-
τα με την επιγραφή: «Πρακτορείο Μοντέλων VENUS».

Μπήκε μέσα με αργά βήματα και είπε στη γραμ-
ματέα τον λόγο της επίσκεψής της. Η κοπέλα της εί-
πε ότι έπρεπε να φέρει φωτογραφίες της με μαγιό και
με ρούχα και μετά θα το συζητούσαν. Υπήρχαν πολ-
λές πιθανότητες να τη δεχτούν. Της έδωσε το τηλέφω-
νο ενός φωτογράφου.

Τα υπόλοιπα εξελίχθηκαν γρήγορα. Ο φακός ανέ-
δειξε το όμορφο προσωπάκι της ακόμα περισσότερο.
Είχε φωτογένεια, ενώ το κορμί της φάνταζε τέλειο με
το μαγιό.

Είχε υπέροχα μπλε μάτια, σαρκώδη χείλη, ωραία

δόντια και διάφανο δέρμα. Συν τοις άλλοις, ήταν και ψηλή. Τη δέχτηκαν αμέσως.

Άρχισε να εργάζεται ως μοντέλο σε μικρές επιδείξεις μόδας και να φωτογραφίζεται για καταλόγους με νυχτικά, εσώρουχα και ρούχα τρίτης κατηγορίας – τίποτα το ιδιαίτερο. Έπαιρνε ελάχιστα χρήματα, γνώρισε όμως από κοντά όλα τα γνωστά μοντέλα του χώρου. Απορούσε με την επιτυχία τους. Άβαφες ήταν σαν συνηθισμένες κοπέλες. Οι περισσότερες ήταν εντελώς διαφορετικές χωρίς μακιγιάζ και χωρίς τον κατάλληλο φωτισμό για να τις αναδεικνύει, ενώ αυτή, ένα λουλούδι ολόφρεσκο, ήταν το ίδιο όμορφη είτε ήταν μακιγιαρισμένη είτε όχι. Τι έφταιγε τότε; Το ανακάλυψε όταν την κάλεσαν για να κάνει την πρώτη της πασαρέλα στην επίδειξη ενός σχεδιαστή που είχε σχετικά καλό όνομα στην αγορά. Θα ήταν η πρώτη της σοβαρή δουλειά. Όταν ο στυλίστας της ζήτησε να περπατήσει, προχώρησε με αργά βήματα έχοντας το χέρι στη μέση. Τότε αυτός τη σταμάτησε και της υπέδειξε τον τρόπο με τον οποίο θα εμφανιζόταν μπροστά στον κόσμο. Την τρίτη φορά της έβαλε τις φωνές.

«Δεν έχεις ψυχή, κουκλίτσα μου. Βαδίζεις σαν να υπνοβατείς. Κουνήσου λίγο. Χαμογέλα. Δείξε χάρη. Να, δες εμένα».

Κι άρχισε να βαδίζει πάνω κάτω τόσο κουνιστά, που οι γοφοί του κόντευαν να ξεκολλήσουν από τη θέση τους.

Η Ζανίν έβαλε τα γέλια. Αυτός έγινε πυρ και μανία. «Έμενα ή αυτή», είπε στον σχεδιαστή χτυπώντας με δύναμη το πόδι στο πάτωμα. Και φυσικά πέρασε το δικό του. Η Ζανίν δεν μπορούσε να καταλάβει τι είχε συμβεί. Είχε μόλις χάσει την καλύτερή της δουλειά μέχρι τότε. Παρ' όλα αυτά, έφυγε με το κεφάλι ψηλά.

Μπορεί να έπρεπε να ξεχάσει την επίδειξη, όμως δεν θα ξεχνούσε ποτέ το όνομα του στιλίστα.

Η Ζανίν, ένα φιλόδοξο φτωχοκόριτσο, έχει έναν στόχο στη ζωή της: να ξεφύγει από τη μιζέρια της λαϊκής γειτονιάς της και να αναρριχηθεί κοινωνικά. Με μοναδικό εισιτήριο την εντυπωσιακή εμφάνισή της, αποφασίζει να λάβει μέρος στα καλλιστεία, όπου και κερδίζει τον τίτλο ομορφιάς της Σταρ Ελλάς. Ως η ωραιότερη εστεμμένη καλλονή, τραβά πάνω της τα φώτα της δημοσιότητας και από την πλήρη αφάνεια βρίσκεται στο επίκεντρο μιας αναπάντεχης δόξας, που τη μεθάει και τη συνεπαίρνει. Ο Άγγελος Ρασμάνης, διάσημος σχεδιαστής μόδας, την παίρνει υπό την προστασία του και με την καθοδήγηση και τις συμβουλές του γίνεται τηλεοπτικό αστέρι πρώτου μεγέθους. Η Ζανίν εξαργυρώνει την επιτυχία της πληρώνοντας κάθε τίμημα, προκειμένου να γίνει μέλος της κοινωνικής ελίτ που για χρόνια θαύμαζε στις κοσμικές στήλες. Οι ηθικές αξίες παύουν να υπάρχουν μπροστά στο χρήμα, στη λάμψη και τη δόξα. Όμως η σκηνή της μόδας και της τηλεόρασης έχει σκοτεινά παρασκήνια, με νόμους στους οποίους εκείνη πρέπει να υπακούσει. Και πρώτα από όλα πρέπει να κρύψει την ύπαρξη της μάνας της και να ξεχάσει από πού προέρχεται...

Όταν η χρυσόσκονη από την αυλαία της δόξας αρχίζει να σκορπίζει και η λάμψη των προβολέων σβήνει, τότε οι σκοτεινές πόρτες των παρασκηνίων ανοίγουν και βρίσκεσαι αντιμέτωπος με την πραγματικότητα.

Επανεκδοση του: ΤΟ ΒΑΛΣ ΤΩΝ ΠΟΡΣΕΛΑΝΙΝΩΝ ΑΣΤΡΩΝ.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ISBN: 978-618-01-2407-1

9 786180 124071

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 17486

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η